Et Temma omma ello teel
Woiks rigi asjad seáda
Keik nenda, kui sa armust tead;
Sa armastad jo aina head,
Siis kule meie palwed!

Ommad witsad pekswad kibbedaste.

Herra satis walla perremeest koormaga linna ja praua andis kolm tappetud anne ka liggi, et nähha saaks, mis hinda sel aastal jälle on sada.

Mees läks koormaga minnema ja kui ta hea tük maad olli eddasi jõudnud, leidis, et kaks neist tappetud annedest ollid kaddunud. Mis seäl olli tehha? Mis kaddunud se kaddunud! ja nenda läks temma omma koormaga ja ühhe annega linna, panni koormat mahha ja müüs selle ühhe anne 30 koppika eest árra. Linnast taggasi tulles, kulas temma terrawaste järrele, kas kegi need kaks anne olli leidnud. Immelikkul wisil sai temma arro, et üks kehwa lesk naene neid te peält leidnud ja ka jubba, omma wie lapsega, árra sõnud. Mees läks kohhe senna, käggistas ja wintsutas naest ja tahtis, igga anne eest üks rubla hóbbe. Naesel agga ei olnud mitte kahte koppikat, weel wähhem kaks rubla. Mees ei annud järrele, siddus naese kinni ja wiis moisa, ja ei holind naese palwest egga laste nutmisest ühtegi. —

Moisa tulles, astus mees Herra ette, ja rákis luggo ülles, kuida annedega olnud, kuida temma neid kautanud ja naene neid sõnud ja et temma linnas keelmatta rubla tükkist olleks sanud. Panni ka ühhe rubla tükki laua peäle, tunnistuseks, mis temma selle ühhe anne eest ütles sanud ollewad.

Minne petta saksa. Herra moistis kül, et mehhel kawwal meel olli ja temma agga tiggedusse katteks, selle rubla anne eest maksis. Herra satis meest linnast todud asjo sisse kandma, pistis 2 rubla naese peosse, ja käskis mehhele árra maksta. Nenda sai naene minnema. Herra agga ei móistnud naest mit-